

Co kdyby evoluce fungovala?

napsal: John D. Morris, Ph.D. *

přeložil: Ondřej Fischer

Originální článek: Morris, J. 2007. What If Evolution Were True? *Acts & Facts*. 36 (7).

Přemýšleli jste někdy, jestli má pravdu evoluční teorie nebo Bible? Zamysleli jste se někdy na tím, jak by svět měl vypadat, kdyby se život skutečně vyvinul tak, jak učí evoluce? Jaké důkazy bychom měli nacházet, pokud by všechen život povstal z jednoho společného prapředka?

V takovém případě bychom měli určitě očekávat existenci velkého množství přechodných forem živočichů. Přinejmenším některé z těchto přechodných forem bychom měli nalézt v podobě zkamenělin. Bylo nalezeno množství druhů vymřelých organismů i druhy podobné současně žijícím zvířatům, ale žádné skutečně přechodné formy, kdy by se jeden druh měnil v druhé. Bylo dokonce nalezeno hojně pozůstatků zkamenělin bezobratlých živočichů, což naznačuje, že podmínky pro zkamenění v minulosti byly příznivé. Proč tedy nenacházíme žádnou zkamenělinu oněch nezbytných přechodných forem?

Také bychom mohli předpokládat, že evoluce stále běží i dnes. Proč se tedy zdá, že se zastavila? Geologové poznamenávají, že současnost je dobou rychlých změn – přírodní prostředí se mění, proč se tedy nemění živočichové a rostliny? Je bez debaty, že se organismy přizpůsobují, ale je to díky předprogramovanému genetickému kódu, který jim to umožňuje, nikoli díky získávání nové genetické informace, jak učí a vyžaduje evoluční teorie. Mutace se v přírodě vyskytují často. Způsobují poškození již existujících genů, ale nikdy v historii nebyl pozorován vznik nového, fungujícího genu nahromaděním náhodných mutací. Jakákoli, i nejzákladnější forma evoluce by vyžadovala miliony nových, inovativních a užitečných mutací, které by do genetického kódu přinášely nové informace. To však nikde nepozorujeme. Co vidíme, je ztráta funkčnosti nebo regulace genů mutacemi škodlivými, které vedou k degeneraci, nemocem a zániku druhů, čili pravý opak evoluce. Přírodní výběr může vybírat jen mezi již existujícími variantami, ale nemůže jednat sám o sobě a vytvářet nové druhy. Rozhodně není inteligentní silou vedoucí k novotám v říši zvířat.

Dále bychom měli, pokud evoluce funguje, očekávat obecný trend ke zvyšování složitosti živé i neživé přírody. Místo toho však vědci objevili univerzální druhou větu termodynamiky, která říká, že využitelná energie vesmíru klesá. To znamená, že s každým energetickým dějem, jako například reprodukce, je sklon k chybám a úpadku, pokud tento děj není přísně kontrolován a organizován. Náhodné procesy nevedou ke zlepšení stavu, ale ke ztrátě kvality, energie, hmoty či informace. Řízené procesy naopak energii vyžadují, a tudíž pro přírodu nejsou přirozené. Složitost života je tak nepředstavitelně velká, že náhoda (která má tendenci kazit, degenerovat, nikoli budovat) nemůže být odpovědí a sama evoluce je tak protifyzikální.

A nakonec by měl být nalezitelný a ověřitelný samotný mechanismus evoluce. Často jsou zmiňovány mutace a přírodní výběr, ale je zřejmé, že mutace mají charakter destruktivní a přírodní výběr přinejlepším stabilizační, nikoli inovativní a předvídavý. Teorie, která nemá žádný zdokumentovatelný mechanismus, není kvalitní teorie.

A tak nenacházíme žádné důkazy, že by se někdy odehrála evoluce nějakých společných předků. Je tedy jasné, že je třeba zdroj života hledat jinde.

**Dr. John D. Morris je prezident Institutu pro výzkum stvoření (Institute for Creation Research).*